

[Statsministeren]

procent af vores bruttonationalprodukt, mindre end i mange år. Det skyldes i høj grad vores egen indsats, at vi har fået denne forbedring af betalingsbalancen.

Så vil jeg sige, at der er andre opmuntrende tegn, som er vores fælles arbejdsbaggrund. Væksten i vores forbrugerpriser er faktisk helt i bund i Danmark og nærmer sig kun 2 pct. Vi har udpræget lavinflation, men denne gang er den lave inflation i høj grad opnået på baggrund af den indenrigsøkonomiske udvikling og på trods af tendenser til stigning i vore energipriser. Inflationsfaldet har vi altså ikke blot fået foråret udefra, vi har selv bidraget meget stærkt til det.

Hvis vi tager statsfinanserne, har vi sandelig problemer. Det er der for resten mange andre der har i vores del af verden og endog i en væsentlig højere grad end os i Danmark: Vi får efter det finanslovsforslag, der er fremsat, et underskud, et dagunderskud, som er for stort, uønskeligt stort, men jeg mener, vi har lov at sige efter nogle år, hvor vi jo har haft overskud i statsfinanserne, at der er tale om et konjunkturfænomen, og at vi selv kan rette op på det. Den bedste metode vil være – og nu er jeg tilbage i det, jeg startede med at sige – at vi satser på at muliggøre vækst, således at vi gennem vækst får ændret en række af de afgørende poster og får underskuddet bragt ud af verden.

Får vi i de næste 2-3 år en vækst på 2-3 pct., kan vi øjne, at vi igen vil opleve overskud også i statsfinanserne. Det er altså slet ikke noget fjernt, urealistisk mål. Tværtimod, vi kan sagnens nå det, når vi satser bevidst på det.

Hvis vi taler om vores skattetryk, så mener jo mange af os, at det er for højt. Men alligevel er bøtten ved at vende, udgiftstrykket er faldende fra 1983 og frem, og skattetrykket er dog faldet fra 1987. Vi mener, at vi skal fortsætte den linie, for det vil også bidrage til at få gang i økonomien. Det er i den situation, regeringen har fremsat sin finanslov som en invitation til samarbejde.

Jeg ved, nogle kan sige – og det er heller ikke blevet forbigået under debatten her i dag – at det er uønskeligt med et underskud på et finanslovsforslag i størrelsen godt 30 mia. kr.

Naturligvis er det det, men alligevel vil jeg fremhæve over for Folketingets medlemmer i dag, at finanslovsforslaget er faktisk udtryk for en strammere finanspolitik end den, vi førte i

1990, og end den, vi førte i 1989. Der er ikke tale om med de offensive forslag, regeringen ønsker gennemført, f.eks. skatteomlægningerne, at det fører til en løs finanspolitik, som er en fare for den nu gode betalingsbalanceudvikling.

Vi tror, det er vigtigt med en stram finanspolitik. Derfor ønsker regeringen at fastholde måltallet. Vi tror, det er uklogt at gennembyrde måltallet. Det er et dårligt signal også i forhold til amterne og kommunerne, som regeringen har truffet en fornuftig aftale med om udgiftspolitikken. Amterne og kommunerne arbejder nu med på at rette tingene op. Vi ville nok skuffe dem, hvis vi ikke selv holdt os til vores måltal.

Alligevel er det en offensiv politik, som er bygget ind i finanslovsrammerne. Der bliver tale om plads til 15.000 nye helårspladser til uddannelse og aktivering. Der bliver plads til nye erhvervspolitiske initiativer for et par milliarder kroner. Der er tale om uddannelse og aktivering for over en milliard kroner og en erhvervs politik endog eksklusiv skattelemperne på ½ mia. kr. og mange andre gode, positive tiltag, som jeg håber vi i den kommende tid kan opnå enighed om. Vi vil gerne forhandle det alt sammen. Vi stiller os smidigt an, vær ikke i tvivl om det.

Efter regeringens opfattelse skal en offensiv beskæftigelsespolitik især bestå af tre stærke elementer: skatterne skal lægges om, vi skal have moderate persónskattelettelser, vi skal have afgiftslemper, vi skal have nedsat A-kassekontingent, så vi baner vej for meget små lønstigninger ved forårets forestående overenskomster. En bedre konkurrenceevne er nu engang den bedste måde at forbedre beskæftigelsen på.

Men det andet element er en styrket erhvervs politik. Det er vi glade for at mange andre her i Folketinget også er optaget af. Vi er måske i dette øjeblik ikke helt enige om metoderne. Det skal vi nok blive i den kommende tid. Regeringen foreslår en nedsættelse af erhvervsbeskatningen, etablering af en ny garantiordning for eksport til Østeuropa, en styrkelse af forskningen, gode, positive ting. Vi vil gerne forhandle det.

Det tredje element bygger vi på erfaringerne fra midten af 1980'erne, som fortæller os, at mange stivheder på vores velorganiserede arbejdsmarked kan føre til mangel på arbejds-